

Sygn. akt III Ca 20/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 maja 2016 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący - Sędzia SO Leszek Dąbek

Protokolant Aleksandra Sado-Stach

po rozpoznaniu w dniu 18 maja 2016 r. w Gliwicach

na rozprawie

sprawy z powództwa D. P. i B. P.

przeciwko G. F.

o zapłatę

na skutek apelacji powodów

od wyroku Sądu Rejonowego w Rybniku

z dnia 19 października 2015 r., sygn. akt I C 1610/14

uchyla zaskarżony wyrok i przekazuje sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Rybniku, pozostawiając temu Sądowi rozstrzygnięcie o kosztach postępowania odwoławczego.

SSO Leszek Dąbek

Sygn. akt III Ca 20/16

UZASADNIENIE

Powodowie D. P. i B. P. żądali zasądzenia

na ich rzecz od pozwanego G. F. kwot po 839,95 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 11 01 2014r. do dnia zapłaty oraz zwrotu kosztów procesu.

W uzasadnieniu powództwa twierdzili, że łączyła ich z pozwanym ustna umowa

o dzieło, zgodnie z którą pozwany miał wytworzyć i zamontować dwanaście drzwi wewnętrznych w domu jednorodzinnym powodów, który miał zostać wybudowany. Termin wykonania miał zostać wyznaczony przez powódkę. Całość wynagrodzenia w wysokości 20 158,80 zł została przekazana pozwanemu.

Z uwagi na pogorszenie relacji małżeńskich plany budowy domu zostały wstrzymane, a powódka pismem z dnia 16 12 2013r. odstąpiła od zawartej umowy i zażądała zwrotu wypłaconego uprzednio wynagrodzenia. Roszczenie powodów obejmuje zwrot wypłaconego wynagrodzenia za wytworzenie i montaż jednych drzwi.

Sąd Rejonowy w Rybniku wyrokiem zaocznym z dnia 23 03 2015r. orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

Pozwany G. F. w sprzeciwie od wyroku zaocznego wnosił

o oddalenie powództwa oraz zasądzenie na jego rzecz od powodów zwrotu kosztów procesu, podnosząc zarzut przedawnienia.

Sąd Rejonowy w Rybniku w wyroku z dnia 19 10 2015r. uchylił wyrok zaoczny, oddalił powództwo oraz orzekł o kosztach procesu.

W ustalonym stanie faktycznym jako podstawę rozstrzygnięcia podał regulacje: art. 627 k.c. i następne k.c.. Uwzględnił zarzut przedawnienia roszczenia. Uznał, iż stan faktyczny nie pozwolił na ustalenie daty oddania dzieła jednak z pewnością miało to nastąpić w 2005r., a zatem przyjmując najbardziej korzystnie dla strony powodowej w dniu 31 12 2005r., a zatem zgodnie z regulacją art. 646 k.c. termin biegu przedawnienia upłynął w dniu 31 12 2007r. Ponadto przywołując regulację art. 5 k.c. uznał, iż zawarcie umowy o dzieło bez wyznaczenia termin wykonania dzieła stwarzałoby stan niepewności dla obu stron umowy, a pozwany miał przygotowany materiał na realizację zamówionego dzieła i rzetelnie rozliczył się z Urzędem Skarbowym.

O kosztach procesu orzekł na podstawie art. 98 k.p.c.

Orzeczenie **zaskarżyli powodowie D. P. i B. P.**, którzy wnosili o jego zmianę przez uwzględnienie powództwa oraz zasądzenie

od pozwanej na rzecz powodów zwrotu kosztów procesu, bądź o jego uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi pierwszej instancji.

Zarzucili sprzeczność istotnych ustaleń Sądu z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego poprzez przyjęcie, że strony ustaliły termin wykonania dzieła. Ponadto zarzucili, że przy ferowaniu wyroku naruszono przepisy prawa materialnego i procesowego, regulacje:

- art. 627 k.c. w zw. 646 k.c. poprzez niewłaściwe zastosowanie i przyjęcie, iż doszło do przedawnienia roszczenia, co było skutkiem błędnego ustalenia, iż strony uzgodniły termin oddania dzieła,
- art. 5 k.c. poprzez jego zastosowanie w stosunku do pozwanego i w sytuacji nie ustalenia wszystkich okoliczności sprawy,
- art. 494 k.c. i art. 646 k.c. przez przyjęcie niewłaściwego terminu przedawnienia roszczeń,
- art. 494 k.c. przez przyjęcie, że roszczenie stron mimo odstąpienia przez powódkę od zawartej umowy podlega rozliczeniu na podstawie art. 627 i 646 k.c. dotyczących umowy o dzieło,
- art. 2 ust. 2 ustawy o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz o zmianie kodeksu cywilnego (w brzmieniu obowiązującym w dniu zawarcia umowy) poprzez jego niezastosowanie, w sytuacji gdy, pozwany miał względem powodów obowiązek udzielenia pisemnego potwierdzenia ustalonych warunków umowy,
- art. 233 § 1 k.p.c. poprzez niewłaściwą ocenę zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego i dokonanie oceny dowodów w sposób dowolny, wybiórczy oraz nie wszechstronny, w szczególności poprzez pominięcie zeznań powódki,
- art. 233 § 1 k.p.c. w zw. z art. 328 § 2 k.p.c. poprzez przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów i dokonanie ich oceny w sposób sprzeczny z zasadami logicznego rozumowania i doświadczenia życiowego,
- art. 98 k.p.c. w zw. z § 2, i 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu z dnia 28 09 2002r. poprzez obciążenie powodów kosztami procesu w tym kosztami zastępstwa procesowego w nieprawidłowej wysokości.

W odpowiedzi na apelację **pozwany G. F.** wnosił o jej oddalenie oraz zasądzenie od powodów na rzecz pozwanej kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył co następuje :

Sąd pierwszej instancji prawidłowo zakwalifikował roszczenia powódki, przyjmując, iż źródłem dochodzonej przez nią ochrony prawnej stanowi łącząca strony umowy o dzieło, lecz wadliwie rozpoznał sprawę.

Ustalenia faktyczne zawarte w części ustalającej uzasadnienia zaskarżonego wyroku w części dotyczą faktów bezspornych pomiędzy stronami

a w pozostałym zakresie mają odniesienie w informacjach zawartych we wskaza-nych źródłach dowodowych.

Dokonana przez Sąd Rejonowy ocena zgromadzonego w sprawie – jakkolwiek lakoniczna - jest logiczna i mieści się w granicach swobodnej oceny dowodów.

Skarżąca w ramach podniesionych w apelacji zarzutów dotyczących podstawy faktycznej orzeczenia w istocie kwestionuje dokonana przez Sąd Rejonowy ocenę prawna poczynionych ustaleń i tym samym zarzuty te nie mają wpływu na powyższą ocenę

Z tych też względów Sąd odwoławczy przyjął za własne ustalenia faktyczne Sądu pierwszej instancji.

W ramach dokonanej oceny prawnej Sąd Rejonowy słusznie skonstatował, że w materiale sprawy nie sposób ustalić uzgodnionej przez strony daty dziennej oddania dzieła.

Równocześnie brak w nim jest jakichkolwiek informacji pozwalających przyjąć – tak jak to uczynił Sąd pierwszej instancji że jego oddanie miało nastąpić w 2005r., co zresztą pozostaje w sprzeczności z przywołanymi

w apelacji zeznaniami powódki, która zeznała, iż była „...bardzo zadowolona

z drzwi, które wykonywał pozwany przy ulicy (...), dlatego jej marzenie

o domu były związane z tym aby pozwany wykonał te drzwi. Podobne były umowy zawarte z panem C. i panią W., też to były ustne, **gdzie nie było wskazanego terminu**”.

Z tej przyczyny należy przyjąć, że **strony zawierając umowę nie ustaliły terminu oddania dzieła**, w konsekwencji czego w sprawie ma zastosowanie regulacja art. 455 k.c., zgodnie z którą, „Jeśli termin spełnienia świadczenia nie jest oznaczony ani nie wynika z właściwości zobowiązania, świadczenie powinno być spełnione niezwłocznie po wezwaniu dłużnika

do wykonania zobowiązania”.

W materiale sprawy brak jest informacji pozwalających przyjąć,

że takie oświadczenie zostało złożone pozwanemu i tym samym nie rozpoczął bieć przewidziany w regulacji art. 646 k.c. termin przedawnienia roszczeń.

Sąd Rejonowy ferując zaskarżony wyrok w istocie ograniczył ocenę prawną do oceny zasadności podniesionego przez pozwanego zarzutu przedawnienia dochodzonych roszczeń i nie dokonał oceny pozostałych zagadnień istotnych dla prawidłowego rozstrzygnięcia sprawy

Powoduje to, że w tym zakresie nie jest możliwe przeprowadzenie kontroli instancyjnej i istota sprawy nie została rozpoznana w rozumieniu regulacji art. 386 § 4 k.p.c.

Czyni to apelację uzasadnioną i skutkowało koniecznością uchylecia zaskarżonego orzeczenia i przekazania sprawy Sądowi pierwszej instancji

do ponownego rozpoznania.

Reasumując zaskarżony wyrok jest wadliwy i dlatego apelację powodów jako uzasadnioną uwzględniono orzekając jak w sentencji w oparciu o regulację art. 386 § 4 k.p.c.

Sąd Rejonowy rozpoznając ponownie sprawę uwzględni zawartą powyżej ocenę prawną oraz dokonana ponownej oceny zebranego w sprawie materiału i oceni czy nie zachodzi potrzeba jego uzupełnienia w celu zgromadzenia dodatkowego materiału dowodowego.

Jeżeli uzna to za potrzebne (np. przeprowadzenia dowodu z uzupełniającego przesłuchania świadków czy stron) uzupełni materiał dowodowy a orzekając w sprawie dokonana wyczerpującej oceny wszystkich przesłanek zasadności powództwa.

SSO Leszek Dąbek